

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/38/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113223967
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7113223967.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: X. M., nar. X.X.XXXX, M. XX, M., zastúpený opatrovníkom p. Y. Y., pracovníčkou Okresného F. M. C. o zaplatenie 186,37 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 22.8.2013 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k zaplateniu istiny 186,37 EUR s 9%-ným ročným úrokom z omeškania od 15.2.2011 až do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi.

Postupca a odporca uzatvorili dňa 20.3.2007 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ zastával názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, ako aj zmluvy o spotrebiteľských úveroch.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 194,26 EUR, ktorá pozostávala z istiny 186,37 EUR a úroku z omeškania vo výške 7,89 EUR. Sumu 7,89 EUR predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňoval.

Dlžná suma vypočítaná vo výške 186,37 EUR predstavuje rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil aj zákonný 9%-ný ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy, a to od 15.2.2011, t.j. od nasledujúceho dňa po dni účinnosti postúpenia pohľadávky až do zaplatenia.

Odporca sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava. Šetrením súd nezistil inú adresu, na ktorej by sa zdržiaval. Matka odporcu, ako aj otec odporcu nevedeli uviesť, kde sa v súčasnej dobe ich syn zdržiava. Nesúhlasili s tým, aby boli odporcovi ustanovení za opatrovníka, preto súd uznesením č.k. 12C/38/2014-58 zo dňa 20.5.2014 ustanovil odporcovi opatrovníka p. Y. Y., pracovníčku Okresného F. M. C.. Opatrovník odporcu na pojednávaní dňa 11.11.2014 uviedol, že z opatrnosti vznáša námietku premlčania voči uplatnenému nároku.

Navrhovateľ ako listinný dôkaz do spisu predložil Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu uzatvorenú medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcom dňa 20.3.2007. Na základe uvedenej zmluvy, Všeobecná úverová banka, a.s. zriadila a viedla pre odporcu bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a bola mu vydaná aj Medzinárodná platobná karta Maestro. V zmysle písm. a/ Záverečných ustanovení Zmluvy časť obsahu zmluvy je určená okrem iného aj Všeobecnými obchodnými podmienkami, a.s. pre depozitné produkty, ako aj Cenníkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Do spisu boli predložené aj Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., na depozitné produkty účinné od 1.2.2007. Podľa bodu 4.11.1. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na depozitné produkty (VOP), ak pre prípad bankového inkasa nie je na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov, alebo ak sa vykonaním bankového inkasa prekročí suma zodpovedajúca povolenému prečerpaniu, považuje sa takýto stav na bežnom účte za nepovolené prečerpanie. Podľa bodu 4.11.3. VOP, si účastníci dohodli, že v prípade vzniku nepovoleného prečerpania banka pošle upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného prečerpania. Ak nepovolené prečerpanie nevyrovná klient v stanovenej lehote, pohľadávka z nepovoleného prečerpania sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva a banka si svoje práva uplatní zo zabezpečenia pohľadávky, alebo ju bude vymáhať mimosúdnou alebo súdnou cestou. Za poslanie upomienky podľa tohto bodu si účtuje poplatok podľa Cenníka.

Navrhovateľ ďalej do spisu doložil Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. dňa 14.2.2011. K tomu priložil aj Prílohu, ktorou preukázal, že medzi postúpenými pohľadávkami bola aj žalovaná pohľadávka voči odporcovi. Ďalej do spisu doložil pokus o zmier zo dňa 26.7.2013 adresovaný odporcovi, ktorým ho vyzýva na zaplatenie celkovej dlžnej sumy 235,30 EUR.

Navrhovateľ do spisu doložil aj prehľad jednotlivých transakcií na bežnom účte odporcu za obdobie od 30.3.2007 do 17.2.2011. Z uvedeného výpisu je zrejmé, že odporca sa prvýkrát dostal do debetu dňa 20.9.2007 a následne dňa 25.9.2007. Od tohto dátumu bol stále v debete, dostal sa do nepovoleného prečerpania, pričom tento bežný účet už nevyžíval.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere.

Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy SR Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy SR medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Takýmito medzinárodnými dokumentmi, ktorými je viazaná Slovenská republika, je aj Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zo dňa 5.4.1993, ktorá bola novelizovaná Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ o právach spotrebiteľov, ktorá bola prijatá 25.10.2011, pričom na základe týchto smerníc bol novelizovaný Občiansky zákonník, konkrétne ust. § 52 až 54.

Keďže Slovenská republika je viazaná týmito smernicami, podľa názoru súdu nie je podstatné, kedy došlo k novelizácii Občianskeho zákonníka, ale podstatné je, kedy tieto smernice nadobudli účinnosť.

Podľa čl. 1 Smernice 93/13/EHS účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých

aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.

V čl. 2 Smernice sa vymedzujú určité pojmy. Bod 1 hovorí, že spotrebiteľ i akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. Pod bodom 2 sa uvádza, že obchodník je akákoľvek fyzická osoba alebo akákoľvek právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia.

Podľa čl. 4 Smernice členské štáty vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane viac alebo menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Vo svetle vyššie citovaných ustanovení smernice, potom štát musel zabezpečiť, aby sa napríklad posudzovanie plynutia premlčacích lehôt nelíšilo pri spotrebiteľoch, ktorí uzatvorili zmluvy podľa Obchodného zákonníka inak, ako pri tých spotrebiteľoch, ktorí uzatvorili zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, keďže podľa Občianskeho zákonníka je posudzovanie premlčania pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z uvedeného dôvodu súd vznesenú námietku premlčania opatrovníkom odporcu posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne podľa § 101.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa XX.X.XXXX s odporcom Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu. Na základe uvedenej zmluvy, právny predchodca navrhovateľa zriadil odporcovi bežný účet v slovenských korunách a poskytol mu Medzinárodnú platobnú kartu Maestro. O tom, aké transakcie boli vykonané na tomto účte, svedčí prehľad jednotlivých transakcií od 30.3.2007 do 17.2.2011. V zmysle bodu 4.11.1. VOP bola banka oprávnená vykonať bankové inkaso na ťarchu bežného účtu aj v prípade, ak odporca na tomto bežnom účte nemal dostatok peňažných prostriedkov. V takomto prípade však banka takýto stav považovala za nepovolené prečerpanie. Podľa predloženého výpisu sa odporca prvýkrát dostal do nepovoleného prečerpania dňa 20.9.2007, a to do výšky 949,18 Sk. Následne však odporca nepovolené prečerpanie vyrovnal. Do ďalšieho nepovoleného prečerpania sa odporca dostal dňa 25.9.2007, pričom toto nepovolené prečerpanie odporca už nevyrovnal. Z toho dôvodu mu banka dňa 10.10.2007, ako aj dňa 9.11.2007 zaslala upomienky s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného prečerpania.

V prípade vzniku nepovoleného prečerpania banka v zmysle bodu 4.11.3. VOP zasiela upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného prečerpania. Ak nepovolené prečerpanie nevyrovná klient v stanovenej lehote, pohľadávka z nepovoleného prečerpania sa stane okamžite splatnou vrátane príslušenstva a banka si ju môže vymáhať súdnou cestou. Z uvedeného potom vyplýva, že pohľadávka banky sa stala splatnou už po vystavení prvej upomienky, t.j. dňa 10.10.2007. Premlčacia trojročná lehota potom uplynula už v roku 2010. Keďže navrhovateľ podal žalobu na súd až dňa 22.8.2013, opatrovník odporcu potom úspešne vzniesol námietku premlčania. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vo veci mal plný úspech odporca, tomu však žiadne trovy konania nevznikli. Trovy konania vznikli len navrhovateľovi, ten však vo veci úspešný nebol, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že nepriznal účastníkovi konania náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).